

புள்ளி 20 ஆண்டுகளாக விவசாயம் மற்றும் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை நெருக்கடிக் கு உள்ளாகி வரும் நிலையில், அரசும் தனியார் நிறுவனங்களும் விவசாயிகளுக்கு ஒரு மாற்றுப் பாதையை காட்டுவதாகப் பல்வகை திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி வருகின்றன. இத்திட்டங்கள், பாரம்பரிய உணவு மற்றும் தானிய உற்பத்தியில் உள்ள நிலங்களில் இம்மண்ணைக் கே அறிமுகம் இல்லாத புதிய பயிர்களையும் மற்றும் ஏற்றுமதிக் கான பயிர்களையும் விவசாயம் செய் ய வழிகாட்டுதல் கொடுக்கின்றன.

இதை விவசாய விஞ்ஞானிகள் பன்முகப் பயிர் (Crop diversification) விவசாயம் என்கிறார்கள். பன்முக விவசாயத் தை மறேக் கொள்வதே விவசாயிகளை நெருக்கடியிலிருந்து மீட்டெடுக்கும் என்கிறார்கள். இதனடிப்படையில் மைய விவசாய அமைச்சர் சரத்பவார், "கோதுமை, அரிசி உற்பத்தியைக் குறையுங்கள்; மாற்றுப் பயிர்களைப் பயிரிடுங்கள்" என விவசாயிகளைப் பார்த்து அறிவுரை கூறி வருகிறார்.

இந்த மாற்றுப் பயிர் விவசாயத்திற்கு அபிவிருத்தி நாட்டியது பா.ஜ.க. கட்டணை அரசு. மாற்றுப் பயிர் விவசாயத் தை ஜூலை 8, 2004 அன்று தசேயத் தோட்டகலதை திட்டத்தின் ஊடாக (National horticulture Mission-NHM) அமல்படுத்தியது. இத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் பழங்கள், காய்கள், வாசனைப் பொருட்கள், மருத்துவச் செடிகள், மலர்கள், தனென்னை, பாக் கு, முந்திரி, கோக்கோ, ஹெர்கின், நெல்லி, காட்டாமணக் கு, சர்க்கரைச் சோளம், மற்றும் பல்வகை புதிய வகைப் பயிர்கள் பயிரிட விவசாயிகள் ஊக்குவிக் கப்படுகின்றனர். இத்தகைய பயிர்களை வல்லுனர்கள் "தோட்டப்பயிர்" என்று வரையறுத்துள்ளனர். மலேம் இந்தப் புதிய திட்டத்தைத் தவிர, கடந்த 20 ஆண்டுகளாக ஏற்றுமதிக் கான விவசாயத் தையும் அரசு முன்னுக் குத் தள்ளி வருகிறது.

இவற்றின் விளைவாக 1990 முதல் 2004 வரையிலான காலகட்டத்தில் உணவு மற்றும் சிறு தானிய உற்பத்தியிலிருந்து 72.7 லட்சம் ஹெக்டேர் விவசாய நிலம் மாற்றுப் பயிர் தோட்டப்பயிர் விவசாயத் திற்காகத் திருப்பப்பட்டுள்ளது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மட்டுமே 7.6 லட்சம் ஹெக்டேர் நிலம் தோட்டப் பயிர்களுக்குக் கென மாற்றியமைக் கப்பட்டுள்ளது. 1991இல் 1.02 லட்சம் டன் பழங்களை ஏற்றுமதி செய்த இந்தியா இப்பொழுது 5 லட்சம் டன்னுக் கு மலே ஏற்றுமதி செய்கிறது.

இததைத் தவிர, ஏற்றுமதிக் கு என்றே உருளான, கத்திரி, வெங்காயம், தக்காளி, பச்சணி போன்றவையும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, மலே நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. மலேம், தசேயத் தோட்டகலதைத் திட்டத்தின் கீழ் தற்சமயம் உற்பத்தியாகும் 1,570

Written by

Saturday, 06 September 2008 19:55 - Last Updated Friday, 26 September 2008 05:37

லட்சம் டன் தோட்டப் பயிர்களான 2011இல் 3,000 லட்சம் டன்னாக உயர்த்த இலக்கு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இலக்கை நிறைவு செய்வதற்காக தேசிய தோட்டக்கலதைத் திட்டத்தின் கீழ் 1,100 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் 18 மாநிலங்களில் (தமிழகம் உட்பட) 418 மாவட்டங்களில் நடமாடும்படித் தயாரிப்பு வருகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக மலேம் பல இலட்சக்கணக்கான விவசாய நிலங்கள் தோட்டப் பயிர்களின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டு உள்ளது.

இன்னொரு பக்கம், கடந்த சில ஆண்டுகளாக விவசாயத்தில் ஏற்படும் இடம்பொருட்களின் விலையேற்றம், தொடர்ச்சியான நட்பு மற்றும் விவசாயப் பணிகளுக்கு ஆட்கள் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றின் காரணமாக, பெரிய விவசாயிகள், சிறிய விவசாயிகள் என்ற வகைப்பாட்டின்படி எல்லோரும் தோட்டப் பயிர் விவசாயத்தில் இறங்கியுள்ளனர். இன்னும் குறிப்பாகக் கரினால, மீனாறு மாத அல்லது 6 மாத குறுகிய காலப் பயிரை விட்டுவிட்டு, நிலத்தில் ஆண்டாண்டு காலமாய் நிற்கும் பயிர்களைத் தரேவு செய்கின்றனர். இப்பயிர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் மட்டும் கட்டித் தர முதுலீ துவேபைப்புகிறது; அதசேமயம், அன்றாடப் பராமரிப்புக்கு விவசாயக் கலியாட்கள் துவேபைப்புவதில்லை. இந்த பின்னணியில் மா, சப்போட்டா, நெல்லி, தன்னை, பாக்கு, தகேக்கு, சவாக்கு, மிங்கில், அகத்தி, தீக் குச்சி மரம், யிகலிட்டஸ் மற்றும் சந்தன மரம் போன்ற பயிர்கள், உணவு மற்றும் சிறுதானிய உற்பத்திக்கான விளைநிலங்களையும், எண்ணெய் வித்துகள் மற்றும் பருப்பு வகைக்கான உற்பத்தி நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்து வருகின்றன.

ஒரு பக்கம் ஏற்றுமதிக்கான தேசிய தோட்டக்கலதைத் திட்டம்; மற்றொரு பக்கம் உலகமயமாகக் கலால் விவசாயத்தில் ஏற்படும் நெருக்கடியினால் விவசாயத்தில் (குறிப்பாக பயிர்களில்) ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்கள், உணவுப் பற்றாக்குறையை நோக்கி நாட்டைத் தள்ளி வருகின்றன.

1993-94இல் மலர் சாகுபடி வறும் 53,000 ஹெக்டேர் நிலத்தில் நடந்து வந்தது. இது தற்சமயம் 1,16,000 ஹெக்டராக விரிவடைந்துள்ளது. தற்சமயம் ஓட்டு மொத்த மலர் சாகுபடியில் தமிழகம் முன்னிலை வகிக்கிறது. இந்தியாவில் கொய் மலரை ஏற்றுமதி செய்வதற்காக 150க்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. 1993-94இல் 18.83 கோடி ரூபாயாக இருந்த கொய் மலர் ஏற்றுமதி, 200607இல் 400 கோடி ரூபாயாக விரிவடைந்துள்ளது. ஓசூர் மற்றும் அதனை ஓட்டிய பகுதிகளில் நெற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களில் கொய் மலர் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. இங்கு உற்பத்தியாகும் கொய் மலர்கள் பெங்களூர் வழியாக ஐரோப்பா மற்றும் தன்மேற்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது.

Written by

Saturday, 06 September 2008 19:55 - Last Updated Friday, 26 September 2008 05:37

'90களின் ஆரம்பத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஹெரிகின் (வெள்ளரிக்காயைப் போன்றது), கர்நாடக மாநிலத்தில் மட்டும் 41,600 ஏக்கரில் பயிரிடப்படுகிறது. இந்த ஹெரிகின் உள்நாட்டுச் சந்தைக்கு வருவதில்லை. முழுக்க முழுக்க ஏற்றுமதிக்குத்தான். ஐரோப்பா, அமெரிக்கா மற்றும் ரஷ்யாவில் ஹெரிகினை "வினிகர்" என்றழைக்கப்படும் திரவத்தில் ஊற வைத்து ஊறுகாய் போல் சாப்பிடுகின்றனர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் நாமக்கல், சலேம் மற்றும் துறையூர் போன்ற பகுதிகளில் ஒப்பந்த விவசாயத்தின் அடிப்படையில் ஹெரிகின் பயிரிடப்பட்டது. இந்த பகுதிகளில் செயல்பட்ட ஒப்பந்த விவசாய நிறுவனம் கொள்முதல் செய்து கொள்வதாக வாய்மொழி உத்தரவாதம் கொடுத்திருந்தது. ஆனால், உற்பத்தியான ஹெரிகினை கொள்முதல் செய்ய வரவில்லை. இதனால் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் நட்புமடந்தனர்.

இந்திய அளவில் 80களின் ஆரம்பத்தில் வெறும் 3,000 ஹெக்டேராக இருந்த நிலெலி விவசாயம், தற்சமயம் 50,000 ஹெக்டேரேக்கு மேல் விரிவடைந்துள்ளது. தமிழகத்தில் மட்டும் 5,500 ஹெக்டேர் நிலம் நிலெலி உற்பத்தியின் கீழ் உள்ளது. வீட்டுத் தவேகைக்காக வளர்க்கப்பட்ட சப்போட்டா சபி இன்று 2,800 ஹெக்டேரேக்கு மேல் பயிரிடப்படுகிறது. இதைத் தவிர தானத்தோன்றித் தனமாக சில நிறுவனங்கள் பரேச்சம்பழம் பயிரிட விவசாயிகளை வலியுறுத்தி வருகின்றன. தமிழகத்தில் மட்டும் சுமார் 2000 ஏக்கர் பரப்பில் பரேச்சம்பழம் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. சலேம் மாவட்டத்தில் மல்லசமுத்திரம் மற்றும் அதனை ஒட்டிய கிராமங்களில் 200க்கும் மேற்பட்ட ஏக்கரில் இப்பயிர் பயிரிடப்பட்டுள்ளது.

காட்டாமணக்கு, சக்கரைச் சோளம் போன்ற பயிர்கள் பயோடீ சலுக்காக நாடெங்கும் பரவலாகப் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மத்தியமாநில அரசுகள் பல லட்சக்கணக்கான விவசாய நிலங்களை மறேகுறிப்பிட்ட பயிர்களுக்குத் திருப்பி விடத் திட்டம் போட்டுள்ளன. பொதுவாக இந்தத் தோட்டப்பயிர்கள் விவசாயத்தில், பன்னாட்டு மற்றும் தரகு மூதலாளிகள் அதிகம் சலுத்துகின்றனர். பெரும்பான்மையான தோட்டப்பயிர் விவசாயம், ஒப்பந்த விவசாயத்தின் அடிப்படையிலேயே நடப்பெறுகிறது. நெஸ்ட்லே, ஐபிசி, பென்சிகோ, பாரதி ரிலையன்ஸ், டாடா மற்றும் பல நிறுவனங்கள் ஒப்பந்த விவசாயத்தை மறேக் கொள்கின்றன. ஒப்பந்த விவசாயத்தில் பங்கேற்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்நிறுவனங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைகளைக் கொடுப்பதில்லை என்பது நாடறிந்த உண்மையாகும். இதைத் தவிர ஒப்பந்த விவசாய நிறுவனங்கள் அதிக இலாபத்தைச் சூரூட்டவதற்காக, ஒரே நேரத்தில் குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் பல லாயிரம் ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரைப் பயிரிட விவசாயிகளை நிர்பந்திக்கின்றன. இதனால் விவசாயத்தின் பன்முகத்தன்மை அழிக்கப்பட்டது, நிலம் சத்தின்றி மலடாகிப் போவதும் நிலத்தடி நீர் வரையின்றி உறிஞ்சப்படுவதும் தொடர்கிறது. மேலும் அளவாக்கு மீறிப் பச்சி மருந்து, களைக்கொல்லி மருந்து, பிபிசு மருந்து, காய்

Written by

Saturday, 06 September 2008 19:55 - Last Updated Friday, 26 September 2008 05:37

கனியாக மருந்து மற்றும் இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் நிலமானது உடனடியாகச் சீரமைக்க முடியாத அளவுக்கு நஞ்சாகிப் போகின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஒப்பந்த விவசாய நிறுவனங்களுக்கு தசேயத் தோட்டக்கலதைத் திட்டத்தின் கீழ் 26.91 லட்சம் மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவும் குளிர்ப்பான வசதியும் கொண்ட 596 கிடங்குகளை அமைக்க 192 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு மானியமாகக் கொடுத்துள்ளது. இததைத் தவிர, தோட்டப்பயிர் விவசாயத்தில் கிடக்கவும் கொள்ளை இலாபத்தைக் கண்ட பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் தரகு முதலாளிகளும் 800 கோடி ரூபாயை முதலீடு செய்துள்ளனர்.

உலகமயமாக்கலின் பின்னணியில் விவசாயத்திற்கு வந்த தொடர் நெருக்கடிகள், இந்திய அரசின் ஏற்றுமதிக் கான விவசாயக் கொள்கை மற்றும் அதன் தொடர்ச்சியாக தசேயத் தோட்டக்கலைத் திட்டம் ஆகியவற்றில், கோதுமை, சோளம், கம்பு, கழை வரகு, மொக்கை சோளம் போன்ற பெருந்தானியங்களையும், தினை, வரகு, குதிரை வாலி, பனி வரகு, சாமை போன்ற சிறுதானியங்களையும் அவரை, துவரை, மொச்சை, காராமணி, கொத்தவரை, கொள்ளு, நரிப்பயிறு, குத்துகடலை, உளுந்து, பாசிப் பயறு போன்ற பயிர்களையும் பெரும்பான்மையான எண்ணெய் வித்துக்களையும் விவசாயிகளிடமிருந்தும், நிலங்களிலிருந்தும் அப்பறிப்படுத்தி விட்டன.

இப்பொழுது இந்திய அரசால் முன்வைக்கப்படும் திட்டம் நகரத்தின் மட்டுக்குடிகளாகும், மலை நாடுகளின் உணவு மற்றும் நுகர்வாகும் தவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது, நாட்டின் தற்போதைய அரசுகூறையான உணவுப் பாதுகாப்பை மலும் சிக்கலாகும். இந்திய மக்கள், தமது உணவாகாக அந்நிய நாடுகளிடம் கையேந்தும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு அபாயத்தில் சிக்க வகைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

• சூடர்